

SVEA HOVRÄTT
Mark- och miljööverdomstolen
060203

DOM
2018-05-03
Stockholm

Mål nr
M 1802-17

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Östersunds tingsrätts, mark- och miljödomstolen, dom 2017-02-03 i mål nr M 1475-15, se bilaga A

PARTER

Klagande

Jovnevaerie sameby
c/o KOK

Ombud: ET

Motparter

1. TG 1 Kraft AB, 556361-2620
Carl-Gustaf Lindstedts Gata 10
112 69 Stockholm

2. Länsstyrelsen i Västernorrlands län
871 86 Härnösand

3. Länsstyrelsen i Jämtlands län
831 86 Östersund

SAKEN

Tillstånd till uppförande och drift av vindkraftverk vid projekt Tornäs i Krokoms kommun

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Mark- och miljööverdomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 1383929

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00–15:00
		E-post: svea.hovratt@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Jovnevaerie sameby har yrkat att Mark- och miljööverdomstolen med ändring av mark- och miljödomstolens dom ska upphäva beslutet.

TG 1 Kraft AB (bolaget) har motsatt sig ändring av mark- och miljödomstolens dom.

Länsstyrelsen i Västernorrlands län har inte angett någon inställning till samebyns yrkande.

Länsstyrelsen i Jämtlands län har anfört att en skyddszon om fem kilometer bör upprättas mellan riksintresseområdet för rennäringen och närmaste vindkraftverk.

UTVECKLING AV TALAN I MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLEN

Jovnevaerie sameby har anfört i huvudsak följande:

Det meddelade tillståndet avser byggande och drift av tio vindkraftverk samt anläggande av vägar inom ett område som gränsar till ett område av riksintresse för rennäringen. Forskning visar att vindkraftverk bl.a. kan ge upphov till undvikelseeffekter för renar på betydande avstånd från vindkraftverk, t.ex. 3-4 kilometer. Det finns vetenskapligt stöd för att de nu aktuella vindkraftverken påtagligt kan försvåra bedrivandet av rennäringen i området. Vid prövningen av om tillstånd ska meddelas har underinstanserna gjort bedömningen att aktuellt riksintresseområde för renskötseln inte kan anses utgöra ett sådant särskilt viktigt område där hinder för renskötseln påtagligt skulle försvåra rennäringens bedrivande. Domstolarna har inte befogenhet att gradera betydelsen av riksintresseområdet på det sätt som skett. Vidare har underinstanserna bedömt att åtgärden inte skulle äventyra förutsättningarna för att bedriva ekonomiskt bärkraftig rennäring i området. Detta kan inte anses motsvara den prövning som ska göras enligt 3 kap. 5 § miljöbalken, nämligen att en åtgärd inte får påtagligt försvåra rennäringens bedrivande.

Bolaget har anfört i huvudsak följande:

Som framgår av underinstansernas avgöranden kommer den aktuella vindkraftparken inte ligga inom något utpekad riksintresseområde för rennäringen, men väl ett par hundra meter från detsamma. Skyddet för riksintresseområden måste som utgångspunkt vara begränsat till aktiviteter inom området. Om skyddet innefattar aktiviteter utanför området måste det i vart fall få konsekvenser för bedömningen av vad som utgör ett påtagligt försvårande, dvs. krävas en större påverkan för att nå upp till kvalifikationsgränsen. Forskningen ger inte heller stöd för att vindkraft i drift medför någon nämnvärd påverkan på rennäringen, utan det sker endast en temporär påverkan under anläggningstiden. Temporär och begränsad påverkan kan aldrig anses innebära ett påtagligt försvårande.

Det har inte framkommit några uppgifter som konkret utvisar att den sökta vindkraftsetableringen påtagligt skulle försvåra bedrivandet av rennäring i området eller att området skulle vara särskilt betydelsefullt för sådan näring. Skyddet för rennäringen är fullgott genom de skyddsåtgärder bolaget åtagit sig att utföra och genom villkoren i tillståndet.

Länsstyrelsen i Västernorrlands län har anfört i huvudsak följande: Vid en prövning enligt miljöbalken ska prövningsmyndigheten bedöma om ett riksintresseområde har de kvaliteter som riksintresset syftar till att skydda. I denna bedömning ingår att se hur viktigt det aktuella området är för rennäringens bedrivande. Miljöprövningsdelegationen har i sitt beslut bedömt att riksintresseområdet för rennäringen inte kan anses utgöra ett särskilt viktigt område för renskötsel. Hur viktigt ett område är för rennäringens bedrivande får därmed ses som en fråga om avgränsning av riksintresseområdet. Det finns ingen anledning att betvivla det som samebyn och Länsstyrelsen i Jämtlands län har framfört om rennäringen i området.

Länsstyrelsen i Jämtlands län har anfört i huvudsak följande: Som framfördes till miljöprövningsdelegationen har länsstyrelsen inte motsatt sig att tillstånd lämnas till ansökt vindkraftpark. Däremot bör en skyddszon om fem kilometer upprättas mellan riksintresseområdet och närmaste vindkraftverk, med hänsyn till forskning om

undvikelseeffekter för ren i förhållande till vindkraftverk. Ett skyddsavstånd om fem kilometer är emellertid avhängigt förhållanden som områdets topografi och vindparkens storlek. För aktuell vindkraftpark bedömer länsstyrelsen att det inte kan utslutas att viss undvikelseeffekt kan uppstå inom rennäringens riksintresseområde, men ett skyddsavstånd om fem kilometer kan vara en godtagbar utgångspunkt. Eftersom bolaget har ansökt om fri placering av vindkraftverken kan det, med hänsyn till undvikelseeffekter för renarna, bli aktuellt för Mark- och miljööverdomstolen att inte meddela tillstånd till samtliga vindkraftverk. Vidare anser länsstyrelsen att det saknas stöd i miljöbalken för att gradera betydelsen av riksintresseområden.

MARK- OCH MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

Utgångspunkter för Mark- och miljööverdomstolens prövning

Enligt 2 kap. 6 § första stycket miljöbalken ska det för en verksamhet som tar i anspråk ett mark- eller vattenområde väljas en plats som är lämplig med hänsyn till att ändamålet ska kunna uppnås med minsta intrång och olägenhet för människors hälsa och miljön. Det är verksamhetsutövaren som ska visa att denna förpliktelse har iakttagits (2 kap. 1 § miljöbalken). Kravet på lokalisering gäller enligt 2 kap. 7 § första stycket miljöbalken i den utsträckning det inte kan anses orimligt att uppfylla det. Vid denna bedömning ska särskild hänsyn tas till nyttan av skyddsåtgärder och andra försiktighetsmått jämfört med kostnaderna för sådana åtgärder. Om det är fråga om ändrad markanvändning ska enligt 2 kap. 6 § andra stycket även bl.a. 3 kap. 1 och 5 §§ miljöbalken tillämpas.

Mark- och vattenområden ska vidare användas för det eller de ändamål för vilka områdena är mest lämpade med hänsyn till beskaffenhet och läge samt föreliggande behov. Företräde ska ges sådan användning som medför en från allmän synpunkt god hushållning (3 kap. 1 § miljöbalken). Mark- och vattenområden som har betydelse för rennäringen ska så långt som möjligt skyddas mot åtgärder som påtagligt kan försvåra rennäringens bedrivande, och områden av riksintresse för rennäringen ska skyddas mot sådana åtgärder (3 kap. 5 § miljöbalken).

Bolaget har ansökt om tillstånd till uppförande av tio vindkraftverk med fri placering av fem verk inom vardera två delområden. Vid prövningen av om en åtgärd kan tillåtas måste en tillståndsmyndighet bedöma en etablerings påverkan på bl.a. motstående intressen. Om det inte med stöd av ansökan och miljökonsekvensbeskrivningen går att bedöma alla de konsekvenser som verksamheten kan komma att ge upphov till vid olika alternativutformningar, kan det ytterst leda till att ansökan avslås (se MÖD 2017:27). Mark- och miljööverdomstolen konstaterar att de två delområdena i nu aktuell ansökan är av begränsad storlek och att den fråga som är överklagad är påverkan på rennäringsområdet. Det är i detta fall möjligt att bedöma åtgärdens påverkan på rennäringsområdet, trots att verkens slutliga placering inte är fastställd.

Frågan Mark- och miljööverdomstolen har att ta ställning till är således om en etablering av de ansökta vindkraftverken utgör lämplig markanvändning framför allt med beaktande av den rennäringsområde som bedrivs i området.

Vid prövningen av om en åtgärd kan tillåtas i ett område som är av betydelse för rennäringsområdet eller ligger inom riksintresse för rennäringsområdet enligt 3 kap. 5 § miljöbalken måste tillståndsmyndigheten göra en bedömning av om åtgärden påtagligt försvårar rennäringsområdets bedrivande i det aktuella området. En tillståndsmyndighet har därmed att ta ställning till bl.a. hur rennäringsområdet bedrivs i etableringsområdet samt i vilken utsträckning den ansökta åtgärdens art och omfattning påverkar rennäringsområdets bedrivande. Om en ansökt verksamhet innebär att rennäringsområdet inom ett riksintresseområde påtagligt försvåras ska den som utgångspunkt inte tillåtas. Med uttrycket ”påtagligt försvåra” utesluts bagatellartad påverkan. Endast sådana åtgärder åsyftas som kan ha en bestående negativ inverkan på det aktuella intresset eller som tillfälligt kan ha mycket stor negativ påverkan på detta (prop. 1997/98:45 s. 30).

Verksamhetens påverkan på rennäringsområdet inom riksintresseområdet

Som konstaterats ovan omfattar ansökan två mindre etableringsområden för vindkraftverk med fri placering inom ett område där rennäringsområdet bedrivs. Två områden av riksintresse för rennäringsområdet finns i anslutning till dessa. Det södra etableringsområdet ligger som närmast ca 1,5 km från ett rastbete som är utpekad som ett riksintresseområde och ett område utpekad som ett s.k. kärnområde av riksintresse finns ca 500 m

väster om det södra delområdet. Samebyn har under processen påtalat områdets betydelse som bl.a. vinterbetesland. Det har vidare framkommit att även om den tillgängliga ytan för vinterbete är vidsträckt innebär olika ingrepp i markerna såsom avverkning, vägdragning, vindkraftsanläggning osv. en kumulativ påverkan på möjligheterna att vintertid bedriva renskötsel. Exempelvis kan delområden i kortare eller längre perioder behöva undantas från vinterbete, uppsamling eller förflyttning. Med beaktande av det nära avståndet till riksintresset anser Mark- och miljööverdomstolen att det står klart att etableringen kommer medföra en påverkan på rennäringen även i riksintresseområdet.

Frågan blir då om vindkraftetableringen kan antas påverka rennäringen inom riksintresseområdet på ett sådant sätt att näringen påtagligt försvåras. Det är den samlade påverkan från vindkraftverken i sig, vägar, kraftledningar och ökad mänsklig närvaro i området som ska bedömas. Hänsyn ska tas såväl till byggskedet av vindkraftverken som till driftfasen.

Byggskedet är reglerat genom villkor 15 i det överklagade beslutet som anger att inget byggande får ske under perioden den 1 december till den 31 maj om inte berörd sameby har samtyckt. Mark- och miljööverdomstolen bedömer att byggskedet därmed är reglerat så att tillräckligt skydd för rennäringen erhålls.

Att nya vägar byggs som möjliggör för människor allmänt att få tillträde till områden som de tidigare inte hade tillgång till är en omständighet som kan medföra en störning på renskötseln. I det aktuella fallet finns en befintlig väg som passerar genom båda etableringsområdena och det är endast kortare stickvägar från denna som kommer att byggas. Dessa vägar ligger också väl utanför riksintresseområdet för rennäringen. De tillkommande vägarna utgör därmed inte en sådan omständighet som medför att tillstånd inte kan ges. En ökning av mänsklig närvaro i området kan också förutses i samband med tillsyn och underhåll av vindkraftverken. Det är dock här fråga om endast tio verk vilket kan antas medföra en relativt begränsad omfattning av serviceåtgärder. Denna störningskälla är också väl utanför riksintresseområdet och det finns i villkor 15 en skyldighet för bolaget att samråda med samebyn så att serviceåtgärder kan utföras med så liten störning som möjligt.

Det som kvarstår är då vilken påverkan som själva vindkraftverken kan ha på renarnas betesro i och i närheten av parken. Den forskning som har bedrivits i fråga om bl.a. sådan påverkan visar delvis motstridiga resultat. Vissa undersökningar visar att renar minskar sin användning av områden där de kan se vindkraftverken på upp till 3-4 kilometers avstånd medan andra undersökningar inte har visat på någon sådan effekt. Något specifikt avstånd från en vindkraftpark vid vilket vindkraftverken stör renarnas betesro på ett sådant sätt att rennäringen påtagligt försvåras går inte att ställa upp generellt, utan det måste bedömas i det enskilda fallet. I förevarande fall med fem vindkraftverk i varje grupp och endast marginell påverkan från vägar m.m. bedömer Mark- och miljööverdomstolen att vindkraftverken inte påverkar rennäringen inom riksintresseområdet på ett sådant sätt att rennäringen påtagligt försvåras även om en viss störning inte kan uteslutas i ytterkanten av riksintresseområdet. Det finns såvitt framkommit inte heller angränsande etableringar som medför att den nu tillkommande verksamheten innebär en otillåten påverkan på rennäringen genom kumulativa effekter. Till detta kommer att kommunens fördjupade översiktsplan beträffande vindkraftetablering ger visst stöd för områdets lämplighet för vindkraft.

Verksamhetens påverkan på rennäringen i övrigt

En verksamhetsutövare ska utföra de skyddsåtgärder, iaktta de begränsningar och vidta de försiktighetsmått som behövs för att förebygga, hindra och motverka att verksamheten medför skada eller olägenhet för människors hälsa eller miljön enligt 2 kap. miljöbalken. Områden som har betydelse för rennäringen men inte utgör riksintresse ska också skyddas mot åtgärder som kan försvåra näringen, se 3 kap. 5 § första stycket miljöbalken. Kraven gäller i den utsträckning som det inte kan anses orimligt att uppfylla dessa, se 2 kap. 3 § och 7 § miljöbalken. Vid denna bedömning ska särskild hänsyn tas till nyttan av åtgärderna och försiktighetsmått jämfört med kostnaderna för dem. Av Mark- och miljööverdomstolens domar den 24 november 2017 i mål nr M 10882-16 och den 23 november 2011 i mål nr M 847-11 framgår att försiktighetsmått till skydd för renskötseln kan föreskrivas med stöd av miljöbalkens allmänna skyddsregler.

Som framgår ovan innebär den sökta vindkraftsetableringen inte någon omfattande vägdragning eller att stora ytor tas i anspråk. Antalet vindkraftverk är begränsat och området är delvis påverkat av samhällen och vägar. Det har inte framkommit annat än att de villkor som har föreskrivits i tillståndet till skydd för rennäringen tillsammans med de åtaganden som bolaget har gjort under procesen är tillräckliga för att motverka och förebygga de olägenheter som kan uppkomma på grund av vindkraftverken. Det finns därför inte skäl att förena tillståndet med ytterligare villkor.

Mot denna bakgrund bedömer Mark- och miljööverdomstolen att rennäringens bedrivande inte påtagligt försvåras i sådan utsträckning att den av bolaget planerade vindkraftsetableringen ska anses otillåten. Överklagandet ska därmed avslås.

Domen får enligt 5 kap. 5 § lagen (2010:921) om mark- och miljödomstolar inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättsråden Henrik Löv och Hans Nyman, referent, tekniska rådet Dag Ygland och hovrättsrådet Christina Ericson.

Föredragande har varit hovrättsfiskalen Emelie Norberg Kling.

ÖSTERSUNDS TINGSRÄTT
Mark- och miljödomstolen

DOM
2017-02-03
meddelad i
Östersund

Mål nr M 1475-15

KLAGANDE

Jovnevaerie sameby
c/o KOK

Ombud: ET

MOTPART

1. Länsstyrelsen i Västernorrlands län
871 86 Härnösand

2. TG1 Kraft AB
Carl-Gustaf Lindstedts Gata 10
112 69 Stockholm

ÖVERKLAGAT BESLUT

Miljöprövningsdelegationen, Länsstyrelsen Västernorrlands beslut 2015-05-05 i ärende nr 551-5307-13, se **bilaga 1**

SAKEN

Tillstånd till uppförande och drift av vindkraft vid projekt Tornäs, Krokoms kommun

DOMSLUT

Mark- och miljödomstolen avslår överklagandet.

Dok.Id 260757

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 708 831 28 Östersund	Storgatan 6	063-15 06 00 E-post: mmd.ostersund@dom.se www.ostersundstingsratt.domstol.se	063-15 06 88	måndag – fredag 08:00-16:00

BAKGRUND

Miljöprövningsdelegationen vid Länsstyrelsen i Västernorrlands län (MPD) lämnade i det överklagade beslutet TG1 Kraft AB (**bolaget**) tillstånd enligt miljöbalken att uppföra och driva gruppstation för vindkraft i området Tornäs i Krokoms kommun. Tillståndet omfattar en gruppstation om max 10 vindkraftverk samt följdverksamheter inom de angivna etableringsområdena. Jovnevaerie sameby (**samebyn**) har nu överklagat beslutet till mark- och miljödomstolen.

YRKANDEN M.M.

Samebyn har yrkat att miljöprövningsdelegationens beslut att bevilja tillstånd för uppförande av 10 vindkraftverk ska upphävas. Som grund för sitt yrkande har den bl.a. anfört följande. En etablering av vindkraftverk på renbetesmark innebär som utgångspunkt störningar av varierande omfattning för renskötseln. Den aktuella etableringen av 10 vindkraftverk är planerad i ett område som ansluter med några hundra meters distans till ett område av riksintresse för rennäringen. Enligt länsstyrelsens bedömning, som bygger på forskningsresultat kring vindkraftsetableringar på renbetesmark, ska inga vindkraftverk byggas närmare än 5 kilometer från rennäringens riksintresseområden.

Trots att miljöprövningsdelegationen gör bedömningen att en etablering av aktuella vindkraftverk kommer medföra påverkan på rennäringen både inom och utanför utpekad riksintresse anser man ”att området inte kan anses utgöra ett särskilt viktigt område”. Vilka omständigheter detta ställningstagande grundar sig i är okända för samebyn. När det råder osäkerhet om en åtgärds påverkan på ett område av riksintresse är det av avgörande betydelse att beslutsunderlaget är 100 % korrekt. I det underlag som bolaget lämnat in till miljöprövningsdelegationen, och som ligger till grund för beslutet, anges bolaget och samebyn kommit överens om ett antal skydds- och kompensationsåtgärder. Det föreligger ingen sådan överenskommelse mellan bolaget och samebyn varför miljöprövningsdelegationens beslut grundar sig på felaktiga uppgifter vad gäller möjliga åtgärder för att mildra effekterna på rennäringen vid eventuell exploatering. Prövningen enligt 3 kap. 5 § miljöbalken

har därmed skett på felaktig grund då avvägningen ska göras med beaktande av vilka störningar åtgärden *faktiskt* kommer innebära på rennäringen.

Rennäringen nyttjar idag området genom att renarna betar, vilar och migrerar, dels uppåt mot sommarbetesmarkerna och dels nedåt mot vinterbetesmarkerna. Området utgörs av en åsrygg som inte innehåller några avgörande störningar eller hinder i nuläget. Om 10 vindkraftverk etableras i området kommer viss del av vinterbetesresursen falla bort på grund av störningar och flytten av renarna genom området kommer att försvåras. Det går inte att med säkerhet säga hur renarna kommer reagera på 10 vindkraftverk men det är under alla omständigheter inte osannolikt att renarna under flyttning kan avvika och dra åt andra håll. Detta gör att flytt i området i framtiden eventuellt endast kan genomföras med hjälp av helikopter vilket innebär en betydande merkostnad för samebyn.

Bolaget har bestritt ändring. Till stöd för sitt bestridande har i huvudsak följande anförts. Bolaget och samebyn hade ett samrådsmöte den 4 mars 2016. Minnesanteckningar från mötet har tillsänts klaganden för kommentarer innan de skickades in till länsstyrelsen och resulterade i ett antal åtaganden till skydd för rennäringen från bolagets sida i ansökningsprocessen. Några överenskommelser eller avtal därutöver har bolaget inte påstått föreligger och har inte heller legat till grund för miljöprövningsdelegationens beslut.

Omfattningen av den kommersiella rennäring samebyn bedriver är inte helt känd för bolaget men med beaktande av att omsättning och beskattningsbar vinst under beskattningsåret 2014 torde verksamheten få betecknas som begränsad. Det är dock ostridigt att den planerade vindkraftsetableringen, i sig, innebär ett ingrepp i naturen och därför skulle kunna ha viss påverkan på rennäringen i området. Bolagets utgångspunkt har därför hela tiden varit att samebyn ska kompenseras för kvantifierbara effekter. Att det med beaktande av de skydds- och kompensationsåtgärder som föreläggs bolaget i tillståndet skulle kunna uppstå en opreciserad med betydande merkostnad för samebyn förefaller rent spekulativt och kan inte vitsordas.

Länsstyrelsen i Jämtland har beretts tillfälle att yttra sig och därvid hänvisat till sitt yttrande i samband med vindkraftverkets tillståndsprövning, där man anförde att minsta avstånd mellan vindkraftverk och riksintresse för rennäring ska uppgå till 5 kilometer.

DOMSKÄL

Inledningsvis anser mark- och miljödomstolen att miljökonsekvensbeskrivningen uppfyller kraven i miljöbalken och ska därmed godkännas.

Miljökonsekvensbeskrivningen kan därmed, tillsammans med övrigt underlag, läggas till grund för prövningen

För en verksamhet eller åtgärd som tar i anspråk ett mark- eller vattenområde ska enligt 2 kap. 6 § miljöbalken en plats som är lämplig, med hänsyn till att ändamålet ska kunna uppnås med minsta möjliga intrång och olägenhet för människors hälsa och miljön, väljas. Lokaliseringskravet gäller i den utsträckning det ej kan anses orimligt att uppfylla det och särskild hänsyn ska då tas till nyttan av skyddsåtgärder och andra försiktighetsmått jämfört med kostnader för sådana åtgärder. Vid bedömningen ska även bestämmelserna i 3 och 4 kap miljöbalken beaktas. Av 3 kap. 5 § miljöbalken framgår att områden som är utpekade som riksintresse för rennäringen ska skyddas mot åtgärder som påtagligt kan försvåra rennäringens bedrivande.

Utbyggnaden av vindkraft har i praxis ansetts vara ett angeläget allmänt intresse med hänvisning till samhällets intresse av fortsatt utbyggnad av vindkraften. Detta ska dock inte ske på ett sätt som äventyrar samebyns fortsatta bedrivande av en ekonomiskt bärkraftig rennäring. Ett område som är utpekade som riksintresse för rennäringen ansluter med några hundra meters distans till området som är aktuellt för etablering av vindkraftverk. Samebyn har påtalat att länsstyrelsen i sin bedömning ansett att inga vindkraftverk bör byggas närmare än 5 kilometer från rennäringens riksintresseområden, vilket enligt samebyn, också är det skyddsavstånd som, med stöd av tillgängliga forskningsresultat, bör tillämpas.

Det får anses klarlagt att domesticerade renar i viss omfattning undviker främmande föremål och reagerar på främmande ljud. Något exakt avstånd där denna undvikelseffekt får sådan påverkan på renarna att bedrivandet av rennäringen tydligt påverkas går inte att fastställa. Det uttalande som MÖD gjort i mål (M 824-11) om ett skyddsavstånd om 5 kilometer ska inte tolkas som en strikt gräns som ej får underskridas. Av domen framgår istället att avståndet kan variera beroende på lokala faktorer såsom bl.a. topografi och vindkraftparkernas storlek. En individuell prövning måste därför göras i varje enskilt fall.

Riksintresseutpekanden för bl.a. rennäring måste av naturliga skäl avse större områden och delar av området kan därmed ha olika stor betydelse för förutsättningarna att bedriva rennäring. Av utredningen i målet har inte framkommit något som tyder på att området närmast vindkraftverken är särskilt betydelsefullt för samebyns möjligheter till fortsatt bedrivande av rennäringen eller annars att ett så stort skyddsavstånd som 5 kilometer måste upprätthållas. Det har heller inte framkommit att det kring området i övrigt förligger andra sådana störningskällor som i kombination med vindkraftsetableringen skulle utgöra sådan kumulativ påverkan att rennäringens bedrivande påtagligt skulle försvåras.

Samebyn har vidare anfört att miljöprövningsdelegationens beslut grundats på till viss del felaktigt beslutsunderlag, bestående i den överenskommelse mellan samebyn och bolaget om skydds- och kompensationsåtgärder som bolaget påstått. Någon sådan överenskommelse menar samebyn inte har träffats. Mark- och miljödomstolen erinrar om att de utpekade riksintressena i 3 kapitlet miljöbalken ger uttryck för skydd av olika allmänintressen och att den enskilda samebyn således inte förfogar över det utpekade riksintresset genom avtal. Frågan om överenskommelse träffats eller inte kommer därför inte beaktas i den fortsatta prövningen.

Bolaget har genom villkor i beslutet föreskrivits att till skydd för rennäringen bl.a. inte genomföra anläggande av vindkraftparken under vintersäsongen om inte

samtycke getts från samebyn, att samråda med samebyn om den planerade verksamheten vid vindkraftparken och begränsa förstörande åtgärder exempelvis genom att spara vegetationsskikt så långt som möjligt. De störningar som vindkraftetableringen kan ge upphov till i samband med flytt och bete för renarna får genom de villkor som MPD föreskrivit anses hanterade.

Mark- och miljödomstolen konstaterar därför sammantaget mot bakgrund av att ett tillstånd att etablera vindkraft i området inte skulle äventyra förutsättningarna för samebyn att även fortsatt bedriva ekonomiskt bärkraftig rennäring samt med hänsyn till de försiktighetsmått, inklusive de åtaganden bolaget gjort och som omfattas av det allmänna villkoret, som föreskrivits att vindkraft och rennäring kan samexistera inom aktuellt område. Överklagandet ska därför avslås.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se **bilaga 2** (DV427)

Överklagande senast den 24 februari 2017.

På mark- och miljödomstolens vägnar

Lars Nyberg

I domstolens avgörande har deltagit rådmannen Lars Nyberg, ordförande, och tekniska rådet Lars Gunnar Sjölund samt de särskilda ledamöterna Solveig Eriksson och Per-Erik Sandberg. Föredragande har varit beredningsjuristen Sara Edvardsson.